

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 2 năm 2026

Số 799

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bỏ Tát sợ gieo nhân là tại sao ?
- 2) Tâm hướng thượng không rời, là rời làm sao ?
- 3) Đầu đội Trời chân đạp đất, cần gì phải hướng thượng ?
- 4) Người tu mà không thành thật lấy chính mình thì sẽ ra sao ?
- 5) Nhớ Trời mà tu có hữu ích gì không ?
- 6) Tại sao cần đánh lễ Phật ?
- 7) Nghiệp lực do đâu tạo thành ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

1) Las Vegas, 19/09/98 4:45 AM Hỏi: Bỏ Tát sợ gieo nhân là tại sao ? Đáp: Thừa Bỏ Tát sợ gieo nhân xấu, sẽ bị đọa ở tương lai, nhân nào quả nấy. Người tu cũng vậy, phải dứt khoát nhiên hậu phần hồn mới được tiên hóa nhẹ, trở về thiên giới. Kệ : Bình tâm hướng thượng tiền không rời Thức giác tâm tu rất thanh thoi Đời tạm không mê nơi chấp động Bình tâm tu tiền sống tuyệt vời.	2) Las Vegas, 20/09/98 2:31 AM Hỏi: Tâm hướng thượng không rời, là rời làm sao ? Đáp: Thừa tâm hướng thượng không rời là rời nguyên lý của Trời Đất tức là điển giới, tự làm tự mình, hành trình xán lạn. Kệ : Quy nguyên giếng mỗi chẳng còn mê Ý thức thanh cao khắp bốn bề Trọn hiếu trọn trung lòng chẳng động Thành tâm tu luyện tự ra về.
3) Las Vegas, 21/09/98 1:00 AM Hỏi: Đầu đội Trời chân đạp đất, cần gì phải hướng thượng ? Đáp: Thừa chỉ có trung tâm bộ đầu mới có cơ hội hướng thượng trực tiếp, sự cảm thức khác hơn loài cầm thú, dễ gần Tiên gần Phật hơn. Kệ : Trung tâm phát triển lòng thanh nhẹ Dứt khoát tâm tu dễ trở về Đời đạo song hành trong ý thức Bình tâm thanh tịnh tự về quê.	4) Las Vegas, 22/09/98 3:50 AM Hỏi: Người tu mà không thành thật lấy chính mình thì sẽ ra sao ? Đáp: Thừa người tu không thành thật lấy chính mình là tự gạt và gạt người khác, chỉ đi lạc đường tạo nghiệp thay vì dừng tiến. Kệ : Si mê chỉ có tạo tâm phiền Khó sống an vui khó được yên Mê chấp gieo phiền trong nội thức Hành thông chơn pháp tự giao liên.
5) Las Vegas, 23/09/98 3:50 AM Hỏi: Nhớ Trời mà tu có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa nhớ Trời mà tu thì sẽ có cơ hội khai triển tâm linh mà tìm về gốc gác. Kệ : Cây có gốc nước chuyển giác minh Du dương hỗ trợ rõ duyên tình Đâu đâu cũng có hình giao cảm Thực hiện luân lưu vẫn phúc trình.	6) Las Vegas, 24/09/98 4:55 AM Hỏi: Tại sao cần đánh lễ Phật ? Đáp: Thừa cần đánh lễ Phật, tức là ý niệm thoát tục, về nơi thanh nhẹ, nhiên hậu mới có cơ hội đánh lễ Phật. Kệ : Quy nguyên thanh tịnh mới chơn hành Đánh lễ hòa tan chung ý chí Thoát tục hành thông điển giới tùy Tự bi phát triển chẳng còn thi.
7) Las Vegas, 25/09/98 2:50 AM Hỏi: Nghiệp lực do đâu tạo thành ? Đáp: Thừa nghiệp lực do tập quán gây nên, chiều hướng phát triển của sự tham muốn. Kệ : Duyên lành thích hợp tạo gây nên Nghiệp lực cuốn lôi ý khó quên Dứt khoát không thành tâm biến loạn Khó tu khó tiến khó quy nền.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 34

...

Từ đó dứt khoát không dám tham nữa, sống một cách an yên tự tại. Dụng nguyên khí của Trời Đất mà sống, không làm nguyên khí của Trời Đất ô trược mà sát hại lẫn nhau. Người tu thanh tịnh mới hiểu được điều này, càng hiểu điều này thì càng thấy mình phải hành nhiều, để giải tỏa tất cả những sự trược ô trong nội tâm nội tạng hằng ngày đã thu thập. Cấm đầu hành pháp mới giải được, hiện tại những xứ văn minh tại thế giới đã bắt đầu lập thêm một ban, để diệt tất cả những sự ô nhiễm có thể sát hại quần sanh trong cái sanh hoạt hằng ngày. Có xứ cũng ồn ào đủ chuyện mà không có để ý cái đó, để ý tiền thôi, có tiền là có cuộc sống tiền là trên hết! Nhưng mà không hiểu cuộc sống do đâu có? Do rất nhiều yếu tố hội tụ chúng ta mới có cuộc sống.

Cái duy nhất là không nên để cho nó ô nhiễm. Ô nhiễm là hại. Con người tu không được ô nhiễm, không được tà dâm, không được nghĩ điều sai quấy có thể xâm nhập tư tưởng của chúng ta, cái đó là cái quan trọng trên hết. Vô Vi có pháp Soi Hồn để giải, đêm đêm giải. Pháp Luân Thường Chuyển cũng là giải, tất cả đều là giải ra, cho nên con người sẽ được thanh nhẹ và vui hòa với các giới. Chỉ do một kỳ công hành pháp của chính hành giả mà thôi, chớ không phải

nếu tôi tu rồi tôi thành Tiên thành Phật, tôi ra tôi hà hiếp người khác. Tôi nói thiên cơ để làm cho người ta sợ, cái đó là tinh thần bắt nhứt, chính nó chưa hiểu nó, nó mới làm điều đó. Nếu nó hiểu nó, nó thấy cần phục vụ nó nhiều hơn, nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp cùng tu cùng tiến, cùng xây dựng cho nhau, đúng đường của Thượng Đế ân ban.

Chỉ có sự thanh tịnh thôi, lãnh vực thanh tịnh có sẵn mà không khai thác làm gì tiến tới đó được. Nhìn mặt chúng ta có sự thanh tịnh, có sự cấu trúc siêu nhiên rất trật tự. Mắt, mũi, tai, miệng, tay chân, thần kinh, suy nghĩ, đi đứng, đều trong tự động, phát quang ra chứ không phải không có. Nếu chịu tu, chịu hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, thanh lọc khối óc, càng ngày càng tráng kiện khỏe mạnh, thì lúc đó chúng ta mới thật sự dừng mãnh tu tiến.

Thấy được, làm được mới kêu là dừng mãnh, thấy được, nghe được, hiểu được mà không làm được là yếu ớt. Cái này chúng ta thấy được, nghe được, hiểu được, hành được, tất là sửa được. Sửa được là đi đâu? Tiến hóa về trong thanh tịnh, thanh nhẹ. Cho nên tiếng nói khác, nụ cười khác; vui, mình xây dựng vừa cứu vớt được mình.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 20 tháng 8 năm 1972

Luận xét phân hành pháp thể sanh
Chung quy chỉ có điển thân hành
Bày ra giành giựt trăm đường đạo
Thanh trước trước thanh tạo sắc màu

Muốn tu gắng bước trở vào
Nội tâm tự xét phân màu tự tu
Bên trong tâm tối đui mù
Ta nên khai thác vượt xu hướng đời
Bản thân chẳng khác cảnh trời
Có sông có nước có nơi trụ trì
Hồn thời nương dựa thức thì
Tạm lưu tại thế sân si cuống cuồng
Bày ra xây dựng tạo nguồn
Đấu tranh vụ lợi luôn tuồng đảo điên
Việc này việc nọ than phiền
Trách trời trách đất chẳng siêng giúp người
Vắng đi thắng cảnh tươi cười
Buồn lo suy nghĩ tâm người chẳng an
Đến khi dứt khoát bàng hoàng
Phân ra thanh trước mở đàng nội tâm
Chuyên lo hành pháp tự tầm
Văn minh Phật pháp ngấm ngấm bên trong
Tự lo khai thác tự phòng
Vượt qua diêu động hóa công hợp thì
Tiến lên tiêu diệt sân si
Bản thân thiên địa sánh bì chẳng hai
Vô Vi khai thác trung đài
Không không mà có trợ ngai tiến tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI MƯỜI CHÍN

LUẬN VỀ NGUYÊN LÝ BA KIẾP LUÂN HỒI

CHỨNG ĐƯỢC NGUYÊN TẮC NHÂN QUẢ BÁO ỨNG

...

Thái Sinh: Thưa, theo như lời dạy của ân sư, báo ứng nhân quả chỉ là vấn đề thời gian tính?

Tế Phật: Đúng vậy, chỉ là tới sớm hay trễ mà thôi, như trồng cây từng phải mất mấy chục năm mới nở hoa kết trái, trồng lúa chỉ cần ít tháng là có thể gặt hái, trồng rau chỉ ít chục ngày là có thể thu hoạch. Vì thời gian gieo giống khác nhau, có người mấy chục ngày, có người ít tháng ít năm mà quả báo đã đến sớm hay trễ. Như chư đệ tử Thánh Hiền Đường cùng chư vị ấn tống Thánh Hiền tạp chí công đức thật là vô lượng, đã vì sứ mệnh phổ hóa đại đạo, không kể tư lợi hi sinh nhẫn nhục, trồng được nhân thiện lớn lao, song loại nhân thiện lớn lao này đang ở giai đoạn manh nha, quả lại cũng do nhân

duyên kiếp trước mà đạt thành quả ở kiếp này, do đó người hành thiện dần dần tiêu được nghiệp là nhờ công quả. Như vậy nếu kẻ phàm phu tục tử làm thiện mà đòi được thiện báo ngay thì quả là chưa ngộ đạo lớn tinh vi. Thế mới biết việc người tu đạo tương lai sẽ công thành nghiệp giải, chứng quả thành chân, kẻ phàm phu tục tử chẳng thể nào hiểu nổi.

Thái Sinh: Thưa đúng vậy, lời dạy của ân sư, người tu đạo ở trên đời đương nhiên phải thể hội thâm sâu, chẳng thể lơ là nhìn bề ngoài, nếu thấy người khác chân thành tu đạo, tự mình mới đi được một bước thì khi thấy người tu đạo thoái chí ắt là mình cũng thoái chí theo họ. Càng có những kẻ mê muội, nếu nhìn người khác hành thiện mà

được thiện báo, mình mới thực hành đạo thiện, nếu nhìn người khác làm thiện, chưa được thiện báo liền chẳng tiếp tục làm thiện nữa, và chẳng rõ thiện ác nhân quả vốn mờ mịt nên cần phải chú định lâu thì phàm phu tục tử mắt mờ làm sao nhìn rõ được .

Tế Phậ: Trò ngoan nói rất đúng, nếu như người tu đạo hành đạo một cách a dua thì loại người này quả là ngu si lắm, chẳng biết nắm vận mệnh mình ở ngay trong tâm mình, người khác làm thiện làm ác, đối với mình chẳng hề có quan hệ.

Thái Sinh: Thưa phải, chúng sinh nếu như giác ngộ được lẽ này, hẳn chẳng còn là

chúng sinh nữa, vả lại còn một số người hoài nghi, ngơ ngác ngoài cửa đạo, thật là đáng thương.

Tế Phậ: Đúng lắm, đêm nay thời giờ đã muộn, hai thầy trò mình chuẩn bị dạo cõi nhân gian, trò ngoan hãy mau lên đài sen.

Thái Sinh: Thưa con đã sẵn sàng, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới nơi.

Thái Sinh: Thưa tại sao mau quá?

Tế Phậ: Tại vì tài giỏi.

(còn tiếp)

